

CONCLUSIES.

1. Voor het onderzoek met stemvorken in de kliniek dient rekening gehouden te worden met het bestaan van een binauralen accommodatie-reflex. Hieronder moet verstaan worden eene reflectorische spanningsverhooging van het geleidend stelsel, welke opgewekt wordt door een sensibelen prikkel, van het andere oor. Of deze sensibele prikkel van het trommelvlies uitgaat, en of hij óók bij een gewone vingerafsluiting van de uitwendige gehooropening berust op de luchtdrukverhooging in de uitwendige gehoorgang, is niet met zekerheid te zeggen.
2. De reflectorische spanningsverhooging van het geleidend stelsel van het luisterend oor is alleen van invloed voor de perceptie van de tonen tot de driegestreepte octaaf. Bij het onderzoek naar de gehoorfunctie van een oor met de stemvorken tot de driegestreepte octaaf, moeten we het van de stemvork afgekeerde oor niet dichthouden. De vermindering der gehoorscherpthe, welke daardoor ontstaat, is grooter, dan het meehooren van het afgekeerde oor door luchtgeleiding, terwijl het meehooren van dit oor door intracranieele beengeleiding toch niet voorkomen kan worden.
3. Voor het hooren naar een geluidsbron op

afstand zijn het de tonen tot de driegestreepte octaaf, waarvan de geleiding uitsluitend door middel van het trommelvlies en de keten van gehoorbeentjes plaats heeft. Voor de hoogere tonen zullen ook geluidstrillingen door het hoofd, buiten het trommelvlies om, opgenomen worden en tot perceptie komen. Dat gedeelte van het physiologische hooren, dat we „het hooren door indirecte beengeleiding” noemen, wordt van steeds meer belang, hoe hoger de toon is.

4. Ook van de tonen van de één en van de tweegestreepte octaaf kunnen waarschijnlijk geluidstrillingen door het schedeloppervlak worden opgenomen; ze worden echter niet gepercipieerd. Misschien is dit voor sterkere geluidsbronnen wel het geval; deze conclusies gelden evenwel uitsluitend voor de stemvork als geluidsbron.
 5. De indirecte beengleiding voor hooge stemvorken moet opgevat worden als een zuiver cranieele beengleiding.
 6. Voor het meehooren van het van de stemvork afgekeerde oor, speelt deze cranieele indirecte beengleiding een belangrijke rol. Hoe hooger de toon is, des te grooter is ook deze factor voor het afgekeerde oor en des te kleiner is het aandeel in het meehooren van dit afgekeerde oor door luchtgeleiding.
 7. Het meehooren van het afgekeerde oor door luchtgeleiding begint met de kleingestreepte octaaf en neemt toe tot de driegestreepte octaaf om daarna weer af te nemen.
-
8. Wanneer bij het onderzoek van de gehoorfunctie van een oor met stemvorken boven de driegestreepte octaaf het andere oor wordt dichtgehouden, mag de vingerdruk niet te intensief zijn. Hierdoor wordt de indirecte beengleiding en daardoor ook de gehoor scherpte van het luisterende oor ongunstig beïnvloed.
 9. Vooral een dubbelzijdige intensieve vinger afsluiting zal, evenals een ander intensief contact met het hoofd, de indirecte beengleiding storen en daarmee de gehoor scherpte doen verminderen.
 10. In lokalen waar krachtige, hooge geluiden het gehoorzintuig zouden kunnen beschadigen, is het gewenscht om geluidskappen te dragen, welke de indirecte beengleiding tot een minimum beperken.